

en Tilretteviisning, fordi hans Over havde været for stor. En Officer berettede Fru Blauenfeldt, at hendes Mand var bleven bragt til et Sted, der laae 1¹/₂ Mil Nord for Eckernsørde, og senere er han, hvad der ogsaa stemmer med den ærede Forespørgers Bemærkning, kommen til Nendsborg. Torsdagen den 4de Februar Kl. 10 om Formiddagen indsaandt der sig paant Militære hos Blauenfeldts, der anholdt Sønnen, som dog fik Lov til at opholde sig i selve Huset, men under en streng Kontrol af preussisk Militær, indtil Kl. 4 om Eftermiddagen, da han blev ført derfra. — Dereensstemmende med den Forklaring, hvis væsentlige Indhold jeg her har tilladt mig at meddele det ærede Thing, har Tjenestepigen, der ogsaa er bleven afhørt, udtalt sig. Det var igaar, at Forhøret blev optaget, men for det mulige Tilfælde, at der skulde være kommet Fru Blauenfeldt noget Nærmere for Dre — hun erklærede nemlig igaar, at hun siden slet ikke havde hørt Noget om hendes Mand og Søns Skæbne — har jeg truffet Foranstaltning til, at der i Formiddags kunde blive affordret hende en yderligere Erklæring om, hvorvidt hun senere maatte have erfaret Noget i saa Henseende. Herom har jeg modtaget Rapport, der er affattet Kl. 11¹/₂, og til denne har hun sagt, at hun indtil dette Øieblik slet ikke veed noget Nærmere med Hensyn til Manden og Sønnen. Jeg gjen tager, at det Forhør, der er blevet optaget, er særdeles udførligt og fuldstændigt, og med Hensyn til den høitærede Konseilspræsidents Bemærkninger betvivler jeg ikke, at det vil tjene som et særdeles heldigt Grundlag for de Skridt, der nærmere ville være at foretage.

N. Jensen: Den ærede Forespørgger har undret sig over, at der kunde være Noget, som vilde nægte denne Forespørgsel Fremme, og da jeg nu var i det Tilfælde, at jeg forlangte Afstemning over dette Spørgsmaal og stemte imod, finder jeg mig forpligtet til at sige, hvilken Grund der bevægede mig dertil. Jeg læste imorges i et af de kjøbenhavnske

Dagblade, at den Paastand i Forespørgselen, at Blauenfeldt skulde være skudt, var upaalidelig. Nu er det ganske vist, at det Blad, hvori jeg læste dette, ikke fortjener overdreven megen Tiltro for sine Beretninger; det har tidligere gjort sig bemærket ved at meddele Noveller og Fortællinger om norske Damer, og jeg skulde derfor ikke have tænkt paa at bringe dets Autoritet i Anvendelse overfor noget andet Medlem end den ærede Forespørgger, men jeg troer, at dette Blads Meddelelser ere ligesaa troværdige som hans.

Formanden: Jeg troer dog, det er urigtigt at lede Diskussionen ind paa en Vej, som de Ytringer, der nu faldd fra det ærede Medlem, ville lede den ind paa. — Jeg troer ikke, der udrettes noget Godt ved at søge at føre Diskussionen ind paa denne Vej. — Jeg skal yderligere bemærke, at efter den ærede Talers Udtalelse er det jo klart, at det var til Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille), han sigtede, og navnlig til en Virksomhed af denne Rigsdagsmand, som ligger udenfor Forsamlingen; men jeg maa ansee det rigtigt at holde den udenfor Diskussionen.

N. Jensen: Jeg har med Hensyn til denne Virksomhed ikke Noget at tilføie til, hvad jeg har sagt, hvorfor jeg med Fornøielse skal lade den ligge udenfor Diskussionen, men jeg anfaae mig forpligtet til at sige den ærede Forespørgger, hvad der bevægede mig til at forlange Afstemning, efter at Sagen om Interpellationens Fremme var kommen frem her. Først efter at jeg havde forlagt Afstemning derover, meddeelte Formanden, at han af Forespørggeren havde faaet Underretning om, at Forespørgselen i Henseende til, at Justitsraad Blauenfeldt var skudt, var upaalidelig. Den ærede Formand sagde tillige, at denne Underretning havde han faaet før Mødets Begyndelse; jeg beklager, at den meget ærede Formand havde forsumt at meddele os det ved Mødets Begyndelse, thi, havde det været meddeelt, skulde